

del gav Overskud eller ikke, og vi maa med Blusel bekende, at ud over det at faa dette Spørgsmaal besvaret, have vi her i den danske Rigsdag kun meget lidt, kun alt for lidt beskæftiget os med de grønlandske Anliggender. Jeg vil her fastslaa som mit Synspunkt, at vi netop ikke maa lægge det til Grund for vore Betragtninger, hvilket Udbytte vi kunne faa fra Grønland, men at det stik modsatte skal være det ledende for os: hvad godt kunne vi gøre Grønlænderne, og jeg slutter mig til en Sætning, som den nuværende højtærede Konseilspræsident udtalte for nogle faa Uger siden, da vi vare indbudte til at se det ny store Staalskib, der skal sejle paa Grønland, „Hans Egede“, løbe af Stabelen og bagefter spiste Frokost sammen med Skibbyggerne paa Værftet, da udtalte nemlig den nuværende Konseilspræsident de sande Ord, at Grønlænderne ikke have deres egne Rigsdagsmænd, og at vi derfor alle skulle være Grønlands Rigsdagsmænd. Disse Ord kan jeg fuldt ud slutte mig til, men desværre har det hidtil været saaledes, at Grønlænderne ikke have sendt os nogen Rigsdagsmand, men at de heller ikke have haft Rigsdagsmænd i os. I det Haab, at dette Forhold maa blive anderledes, at vi virkelig ogsaa skulle paatage os at være Grønlands Repræsentanter, indtil den Tid maaske kommer, da Grønlænderne selv kunne sende os Repræsentanter, skal jeg tillade mig at give en Fremstilling af Forholdene der oppe i Nutiden, idet jeg dog maa have Lov til at dvæle lidt ved den nærmeste Fortid ogsaa for at give en Baggrund for, hvad jeg vil fremsætte.

Det er nu for det første ikke saa let at faa Besked om de grønlandske Forhold. Der er naturligvis altid nogle Mænd, som blive misfornøjede at en eller anden Grund, som tro sig forurettede og beklage sig over alt baade med og uden Grund, og som give Fremstillinger, der dels ere ondsindede og dels kun grunde sig paa overfladisk Kendskab til Forholdene. Saadanne Fremstillinger gøre naturligvis kun Skade, idet de jo vække Mistænksomhed, og naar man saa ser, at den er ugrundet, slaar man sig let til Ro med, at det hele ikke er saa galt, som det fremstilles, og derved kommer den Slags løse og overdrevne Fremstillinger let til at modarbejde deres egen maaske meget velmente Hensigt, idet det let gaar saaledes, at naar der kommer en virkelig velbegrunder Fremstilling af Sagen, tænker man, at de deri indeholdte Klager maaske ikke ere mere velbegrundede end de Overdrivelser, man tidligere har set gendrevne.

Nu skulde man jo tro, at den grønlandske Handels Direktion var det Sted, hvor man bedst kunde faa Oplysning om, hvordan de grønlandske Forhold ere, og hvad der skal rettes derved. Men saaledes er det desværre ikke. Thi det, som først og fremmest skal gøres i Grønland, er netop rettet mod den grønlandske Handels Direktion, og derfor kan man ikke vente at faa de rigtige Oplysninger hos den, da man netop maa rette sine Vaaben imod den for at faa Forholdene i Grønland i en bedre Gænge. Det er nemlig det System, som behersker de grønlandske Forhold, der trænger til Kritik og Forandring, og man kan derfor ikke vente, at selve Systemets Mænd ikke skulde holde paa de Stillinger, de have, at deres Interesser ikke skulde være konservative, og at deres Lyst og Tilbøjelighed ikke netop skal være at bevare det bestaaende. Saa længe der nu var et Plus paa den grønlandske Handels Budget og Regnskab, gik det desværre saaledes, at man her i Danmark lod Fiolen sørge. Den grønlandske Handel gav Overskud. Vi tænkte, vi vare saa gode mod Eskimoerne, og vi vare glade ved at holde dem nede paa det barnlige Trin, hvor de bleve ved at være Eskimoer og ikke bleve odelagte som de andre vilde Nationer, hvem andre europæiske Folkeslag kom i Forbindelse med. Derved lullede vi os i en Søvn, under hvilken vi drømte om, at vi havde den allerbedste Samvittighed overfor Grønlænderne og gjorde dem kun godt. Men heldigvis kom der en Tid, da der kom Underskud, og dette vakte os af den blide Slummer, hvori vi længe havde lullet os. Nu fandt man, at det kunde være Tiden til at undersøge, hvori Ulykken laa, og om ikke Forholdene der burde rettes. Se, noget egentligt Underskud giver den grønlandske Handel os ikke, for vi have i tidligere Aar tjent mange Millioner i Grønland. Disse Penge ere indgaaede i Statskassen, og der er truffet den Overenskomst, at efterhaanden som der nu bliver Underskud, udbetaltes der af det gamle Overskud, og indtil dette er fuldt udbetalt, lider Statskassen ikke noget egentligt Tab ved den grønlandske Handel. Der er langt igen, for naar vi sætte det, som er tilbage i Statskassen af Nettoudbytte af den grønlandske Handel, til $3\frac{1}{2}$ Million, er det vistnok sat alt for lavt. Der er derfor ingen Grund til at mene, at vi have været særlig gode mod Grønlænderne. Nej, det have vi sandelig ikke. Vi have taget mange, mange Penge hjem fra Grønland, og naar vi huske paa, at i Grønland lever